

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 199/05-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 2. septembra 2005 predbežne prerokoval sťažnosť A., s. r. o., so sídlom, Š., zastúpenej advokátom Mgr. P. N., so sídlom L., namietajúcu porušenie základného práva domáhať sa zákonom ustanoveným postupom jej práva na nezávislom a nestrannom súde alebo na inom orgáne Slovenskej republiky podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé prejednanie záležitosti nezávislým a nestranným súdom podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. Obdo 50/03 z 27. mája 2005, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť A., s. r. o. o d m i e t a pre zjavnú neopodstatnenosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 24. augusta 2005 doručená sťažnosť A., s. r. o., so sídlom Š. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátom Mgr. P. N., so sídlom L., v ktorej namieta porušenie základného práva domáhať sa zákonom ustanoveným postupom jej práva na nezávislom a nestrannom súde alebo na inom orgáne Slovenskej republiky podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé prejednanie záležitosti nezávislým a nestranným

súdom podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“) uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) č. k. Obdo 50/03 z 27. mája 2005.

Zo sťažnosti vyplýva, že uznesením Krajského súdu v Nitre (ďalej len „krajský súd“) č. k. 15 Cob 2/2003-171 z 28. februára 2003 bolo odmietnuté odvolanie sťažovateľky podané proti uzneseniu Okresného súdu Nové Zámky (ďalej len „okresný súd“) č. k. 14 Cb 135/01-165 z 10. decembra 2002 o zamietnutí návrhu na doplnenie uznesenia o trovách konania. Uznesenie krajského súdu sťažovateľka napadla dovolaním z dôvodu uvedeného v § 241 ods. 2 písm. a) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len OSP“) v spojení s § 237 písm. f) OSP. Najvyšší súd namietaným uznesením dovolanie sťažovateľky odmietol podľa § 218 ods. 1 písm. c) OSP, pretože nezistil vady konania podľa §237 OSP. Uznesenie najvyššieho súdu bolo sťažovateľke doručené 11. augusta 2005.

Krajský súd svoje uznesenie č. k. 15 Cob 2/2003-171 z 28. februára 2003 odôvodnil zistením, že sťažovateľka nebola a nikdy sa nestala účastníčkou konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 14 Cb 135/01. Sťažovateľka v tejto súvislosti poukazuje na uznesenie okresného súdu č. k. 14 Cb 135/01-143 z 27. marca 2002, ktorým bola pripustená zámena účastníkov konania na strane žalovanej, keď namiesto žalovanej PharmDr. E. T. sa žalovanou stala sťažovateľka. Obe žalované napadli toto uznesenie odvolaním, pričom uznesením krajského súdu č. k. 15 Cob 147/02-150 z 28. júna 2002 bolo uznesenie okresného súdu č. k. 14 Cb 135/01-143 z 27. marca 2002 zrušené a vec bola vrátená na ďalšie konanie. Sťažovateľka zdôrazňuje, že z uznesenia krajského súdu vyplýva, že krajský súd odvolanie neodmietol ako podané niekým, kto na odvolanie nie je oprávnený. Následne bolo uznesením okresného súdu č. k. 14 Cb 135/01-158 predmetné konanie zastavené z dôvodu späťvzatia žaloby a súd rozhodol o trovách konania žalobcu voči žalovanej PharmDr. E. T..

Návrhom na doplnenie uznesenia z 5. novembra 2002 sa sťažovateľka domáhala vydania rozhodnutia o náhrade trov konania, ktoré jej vznikli po pripustení zámeny účastníkov konania. Okresný súd uznesením č. k. 14 Cb 135/01-165 z 10. decembra 2002

návrh na doplnenie uznesenia odmietol. Podľa názoru sťažovateľky okresný súd postupoval nesprávne, pretože sťažovateľka sa stala účastníčkou konania a vznikli jej trovy konania 86 090 Sk, o ktorých bol súd povinný rozhodnúť.

Sťažovateľka tvrdí, že namietaným uznesením najvyššieho súdu bolo porušené jej základné právo podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru, a navrhuje, aby ústavný súd prijal uznesením jej sťažnosť na ďalšie konanie a vo veci samej vydal tento nález:

„Základné právo obchodnej spoločnosti A., s. r. o., so sídlom Š., IČO..., podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pod č. k. Obdo 50/03 zo dňa 27. 5. 2005 porušené bolo.

Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pod č. k. Obdo 50/03... sa zrušuje a vec sa vracia na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky je povinný zaplatiť obchodnej spoločnosti A., s. r. o. náhradu trov konania podľa konečného vyčíslenia na účet advokáta Mgr. P. N. vedený vo VÚB, a. s. pobočka Levice č. ú.:... do 15 dní od právoplatnosti nálezu.“

II.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom,

neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Z citovaného vyplýva, že úlohou ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní návrhu je tiež posúdiť, či tento nie je zjavne neopodstatnený. V súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu možno o zjavnej neopodstatnenosti návrhu hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnený návrh možno preto považovať ten, pri ktorého predbežnom prerokovaní ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98).

Ústavný súd z obsahu sťažnosti zistil, že okresný súd rozhodnutím č. k. 14 Cb 135/01-143 z 27. marca 2002 pripustil zmenu účastníkov konania na strane žalovanej, na základe čoho sa sťažovateľka stala žalovanou. Toto uznesenie však bolo napadnuté odvolaním a krajský súd ho rozhodnutím č. k. 15 Cob 147/02-150 z 28. júna 2002 zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Tým zaniklo procesné postavenie sťažovateľky ako účastníčky konania, ako to nakoniec vyplýva aj zo sťažnosti. Postavenie sťažovateľky ako účastníčky konania sa už nikdy neobnovilo, a preto nemohlo dôjsť k porušeniu jej základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru. Na základe tohto záveru ústavný súd odmietol sťažnosť sťažovateľky z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. septembra 2005